МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Братусь Ганна Анатоліївна — завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (*протокол № 9 від 29.10.25*)

ІІІ Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0419-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025

Привалова Анастасія Валентинівна
Впровадження цифрових технологій як шлях підвищення ефективності організації сільського зеленого туризму в Закарпатській області 471

Собченко Анастасія Володимирівна
Туристично-рекреаційні ресурси Івано-Франківської області 474

Луньова Тетяна Сергіївна
Маркетингова цінова політика транснаціональних корпорацій у сфері електронної комерції 476

Несходовський Ілля Сергійович
Стратегічне управління процесами відновлення на базі Big Data та ШІ: предиктивне моделювання ризиків та оптимізація соціально-економічного мультиплікативного ефекту 479

Скрипцов Святослав Валерійович
Концепція екологічного маркетингу в контексті сталого розвитку 483

Грігєрман Євген Вікторович
Стратегії маркетингу у будівельній галузі в умовах глобальних технологічних змін 486

Чуб Ірина Вікторівна
Національна стійкість як основа національної безпеки 489

Сліпчук Юрій Андрійович
Зарубіжний досвід адміністративно-правового забезпечення розбудови електронного врядування 492

Попов Андрій Вячеславович, Коваль Микола Іванович
Вплив соціальної поляризації суспільства України на формування стратегій цифрового маркетингу 494

Riabovolyk Tetiana Fedorivna, Shevchenko Anna Yuriyivna
Mechanisms of public management in the development of education within the territorial community: experience and prospects for enhancing administrative efficiency 498

Домрачов Андрій Павлович
Бренд-маркетинг аудиторських компаній з використанням цифрових інструментів 501

Жуляєв Владислав Валерійович
Культура захисту даних та оцінювання її рівня в організаціях 503

Vsevolod Koshel, Inna Zhuk
Digital transformation as a catalyst for sustainable growth in the renewable energy industry 506

Черушева Галина Батрбеківна
Поведінкові тригери у маркетингових комунікаціях: як емоції керують вибором споживача 509

Слід відзначити, що залежно від зовнішніх умов та потреб потенційних клієнтів, кожна стратегія має бути адаптована до цільової аудиторії, враховуючи локальну специфіку, рівень економічної активності й доступність ресурсів [2].

Побудова й підтримка довгострокових відносин з клієнтами є основою будівельного маркетингу. Споживачі шукають не просто послуги, а надійних партнерів, яким вони можуть довіряти, тому їх слід залучати через регулярну комунікацію та надання виняткового сервісу. Міцні відносини можуть призвести до повторних замовлень і рекомендацій, які є обов'язковими для ринкового успіху в будівельній галузі.

Література

1. *Бєлявцев М. І., Іваненко Л. М.* Маркетинг: навч. посіб. Київ: ЦНЛ, 2015. 328 с.
2. *Леонова, С., Рудник, Л., Басараб, Н.* Формування ефективних маркетингових стратегій підприємствами будівельної галузі в умовах повоєнного відновлення. *Економіка та суспільство*. 2024. № 69. URL: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-151
3. Маркетинг у будівельній галузі: Найкращі стратегії для стабільного зростання. URL: https://www.ranktracker.com/uk/blog/marketing-in-the-construction-industry-top-strategies-for-robust-growth/
4. *Philip Kotler and Kavin Lane Keller*. Marketing Management. URL: https://www.academia.edu/43169301/Marketing_Management_Kotler (3.10.2025)
5. Ukrainian construction industry in early 2025: statistics, trends and forecasts. URL: HTTPS://OPEN4BUSINESS.COM.UA/EN/UKRAINIAN-CONSTRUCTION-INDUSTRY-IN-EARLY-2025-STATISTICS-TRENDS-AND-FORECASTS/

ЧУБ Ірина Вікторівна

аспірантка кафедри публічного адміністрування,
Міжрегіональна Академія управління персоналом,
irynachub7@gmail.com,
https://orcid.org/0009-0004-5218-8102

НАЦІОНАЛЬНА СТІЙКІСТЬ ЯК ОСНОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Національна стійкість є необхідною передумовою та інтегральною складовою національної безпеки. Без здатності держави та суспільства протистояти зовнішнім та внутрішнім шокам, а також швидко після них відновлюватися, ефективне забезпечення безпеки неможливе.

В зарубіжних підходах до розуміння національної стійкості (National Resilience) центральним терміном є "Resilience", що тлумачиться як здатність відновлюватися та адаптуватися після шоків. Під національною стійкістю розуміють здатність держави у взаємодії з суспільством зберігати стій-

кість до зовнішніх та внутрішніх загроз, швидко реагувати на асиметричні загрози, а також відновлюватися після руйнівних наслідків агресивних дій будь-якого спрямування.

Щодо поняття національної безпеки, то науковці єдині в розумінні безпеки, як: стану, ступеня захищеності національних цінностей; відсутності загроз; основної умови життєдіяльності особи, суспільства та держави; сукупності заходів, що вживаються для забезпечення безпеки; здатності певного об'єкта безпеки зберегти властиві йому риси та властивості в умовах потенційної чи реальної загрози; системи, що складається з компонентів та базується на принципах цілісності, взаємодії складових, стійкості та саморегуляції [2, с. 215].

Національна безпека — здатність національних інституцій ефективно протидіяти як зовнішнім, так і внутрішнім викликам та загрозам, що підривають добробут, гідність та безпеку людини, суспільства та держави. Вона органічно пов'язана з такими цінностями, як прозорість, розвиток, чесність, справедливість, прямо впливає на досягнення цілей сталого розвитку, впровадження його ключових детермінант [4].

Національна безпека України як складна, багатогранна система має кілька основних характеристик, які визначають її ефективне функціонування, передусім цілісність, відносна самостійність [5, с. 22] та стійкість [6, с. 98], кожна з яких є критично важливою щодо стабільності держави в умовах сучасних глобальних, а також внутрішніх викликів.

Національна стійкість і національна безпека є системними характеристиками держави, належне забезпечення яких гарантує її існування та розвиток як соціальної системи, особливо в умовах кардинальних змін зовнішнього середовища. Національна стійкість та національна безпека мають різний функціонал, проте сутність соціальних явищ, які вони позначають, є взаємопов'язаною. Це створює підґрунтя та обумовлює необхідність формування державної політики для забезпечення національної стійкості в контексті безпеки держави. Ця стійкість надає можливість державним інститутам не тільки адаптуватися до змін, але й швидко відновлювати свою діяльність, що є критично важливим для протидії загрозам національній безпеці. До основних чинників, що є домінуючими для змістовного наповнення концептів "національна стійкість" і "національна безпека" відносять: а) стійкість соціальної системи є передумовою її безпеки та навпаки; б) соціальні явища, що вказуються концептами "національна стійкість" та "національна безпека", мають спільні взаємозалежні складові, що визначають якісно/кількісну основу життєдіяльності людини, суспільства та держави; в) належна стійкість соціальної системи є головною умовою реагування на небезпеки її буттю, зокрема дозоляє реалізовувати організаційно-правові, політичні та інші заходи спрямовані на нейтралізацію детермінант, що зумовлюють до ескалації небезпек з приводу цілісності, звичайній роботі системи; г) еволюція соціальних систем неминуче породжує внутрішні суперечності, що, зі своєї сторони, зумовлюють кризові явища; д) належний рівень національної стійкості вважається головною передумовою щодо ефективної координації управлін-

ських зусиль суспільства на субрегіональному, регіональному, національному та, до певної міри, глобальному рівнях у період формування та реалізації безпекової складової державної політики [3, с. 216–217].

Спираючись на результати наукових досліджень щодо концепту національної стійкості та його відмінності від національної безпеки, дало підстави стверджувати: у тій частині, де національна стійкість має більше збігів із національною безпекою виникає синергетичний ефект. Даний ефект дає системі забезпечення національної безпеки нові можливості, роблячи її більш ефективною, адаптивною до сучасних загроз і викликів [1, с. 27–28].

Національна стійкість становить фундаментальну передумову для національної безпеки, оскільки вона, на відміну від захисної функції безпеки, зосереджується на динамічному відновленні системи після кризових впливів. Така властивість формує синергетичний ефект, що підвищує адаптивність системи безпеки та її ефективність у протистоянні сучасним загрозам.

Отже, національна стійкість є ширшим та домінуючим поняттям, оскільки вона, на відміну від безпеки, схильної до переважання військового компонента, передбачає динамічні зміни, протидію загроза в усіх сферах та відновлення системної рівноваги.

Таким чином, національна стійкість виступає не лише фундаментом безпеки, а й стратегічним імперативом, оскільки її здатність до превентивного розвитку та відновлення є вирішальною умовою для гарантування життєво важливих інтересів держави в умовах сучасних кризових викликів.

Література

1. *Александров В. К.* Основні наукові підходи щодо публічного управління забезпечення національної стійкості України. *Наукові перспективи*. 2022. № 9(27). С. 21–34.
2. *Ізбаш К. С., Деревянкін С. Л.* Національна безпека України в умовах воєнного стану: сучасний стан. 2024. № 1. С. 213–217. DOI: https://doi.org/10.32850/sulj.2024.1.34
3. *Ситник Г. П., Заворітня Г. П., Павлінець А. В.* Національна стійкість як наукова категорія та пріоритети суб'єктів публічного управління щодо її забезпечення. *Наукові інновації та передові технології*. Серії: "Управління та адміністрування", "Право", "Економіка", "Психологія", "Педагогіка". 2025. № 2(42). С. 211–223.
4. *Сокольська Т. В., Поліщук С. П. Шевченко К. Р.* Національна безпека як визначний фактор сталого розвитку у контексті взаємозв'язку публічної політики та державних інститутів. *Проблеми сучасних трансформацій*. Серія: "Право, публічне управління та адміністрування". 2025. № 16. URL: https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2025-16-02-25/2025-16-02-25 DOI: https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-16-02-25
5. *Таран Є. І.* Поняття та сутність національної безпеки як категорії державного управління. *Публічне управління та соціальна робота*. 2025. № 1 (5). С. 17–24. DOI: https://doi.org/10.32782/3041-1319/2025-1-3
6. *Чижов Д. А.* Національна безпека як елемент системи забезпечення прав і свобод людини та громадянина. *Держава та регіони*. Серія "Право". 2021. № 4 (74). С. 96–101. DOI: https://doi.org/10.32840/1813-338X-2021.4.15